

Via het „Algemeen Weekblad“ nemen we over uit „Andachten“ door E. Thurneysen en K. Barth:

En zij zullen weten, dat ik de Heere hun God ben, die hen uit Egypteland uitgevoerd heb, opdat ik in het midden van hen wonen zou; ik ben de Heere hun God. Exodus 29:46.

Als de eeuwige God Zijn Woord spreekt en onze ooren open om Hem te hooren, dan is er in hemel en op aarde alleen nog maar gejubel, dat door niets verstoord wordt. Zonde, nood en dood moeten dan zwijgen! De gevangenschap in Egypte ligt vergeten als een boze droom! Gods Woord is Gods zalige belofte, en die beteekent: vrede, blijdschap en vrijheid voor degenen, die haar ontvangen. Dat is en blijft waar, en dat zal altijd weer waar worden. Daarom was het juist en noodig, dat de menschen — toen Jezus, de profeet van Nazareth, uit Galilea tot de Zijnen kwam — de takken van de boomen hakten en zoo hard als zij konden riepen: „Hosanna!“ Maar het Woord Gods komt tot ons, om onder ons te wonen, niet alleen voor een oogenblik, maar voor altijd. Niet alleen in onze harten, maar ook in onze huizen, niet alleen in onze samenkomsten, maar ook daarna in onze gesprekken en daden.

God heeft de Joden uit Egypte gevoerd om te midden van hen te wonen, en Jezus van Nazareth kwam tot de Zijnen. De Zijnen echter, wij, wij namen Hem niet op. Wat het Woord Gods in ons en onder ons overkomt dat is: het wordt door ons aan het kruis geslagen. Of is het soms niet zoo? Is het soms niet 't geloofende, gesmaide en gedooide Woord, zoodra 't na dien jubel in hemel en op aarde tot ons is ingegaan, ons eigen is geworden? Is het niet altijd en overal het Woord, dat in de duisternis schijnt en dat door de duisternis niet wordt begrepen?

Ziet, zoo woont het Woord temidden van ons. Juist zoo is 't — tot onzen onuitsprekelijken deemoed en tot onze onbegrijpelijke verhooging — het Woord van God, Die vóór ons is, terwijl wij steeds tegen Hem zijn.

Ik ben de Heere! Dat geldt; en niet: gij, gehoorzame mensch. De zalige belofte zou verloren zijn, als dat zou gelden; want wij zijn ongehoorzame menschen. En daarom beteekent Hosanna niet: Hoera! En ook niet: Heil! maar: Hosanna! beteekent: Help toch! De hulpeloozen, die zoo roepen, zijn geholpen. Dat is het, wat wij moeten weten.

Heere, laat ons blijde weten, dat Gij de Heere zijt. Die alles, wat wij noodig hebben, heerlijk heeft volbracht en nog volbrengt.

Gij woont te midden van ons, Uwe vijanden, en Gij houdt niet op, rechtvaardig en barmhartig te zijn. Helpt Gij toch, dat wij, en alle hulpeloozen met ons, geen andere dan Uwe hulp begeeren! Amen.

Het is de bekende opvatting: „Joden“ zijn de kerk-menschen. En daarom „wij“.

Maar waar blijven in deze opstelling der paradigmatische figuren van „Joden“ en „Grieken“ de „zoo-velen Hem aangenomen hebben“? En aan wie God „macht gegeven heeft, kinderen Gods te worden“?

Overigens: wie geeft ons het recht, de geschiedenis van den mensch Jezus Christus met die van het „Woord Gods“ op deze manier te paralleliseren, en — erger?

Wat den vrede bevorderen zou.

De F. J. B. Schiebaan schrijft in „Geref. Kb. Hoeksche Waard etc“:

Is de liefde voor de V.U. nog wel even sterk als in vroeger jaren? De ondervinding leert, dat dit niet het geval is. En wat daarvan als oorzaken moeten worden genoemd? Er zijn onder ons menschen, die ernstig teleurgesteld zijn door de wijze, waarop sommige hoogleraren hun collega's Vollenhoven en Dooyeweerd bestrijden, zonder argumenten te geven, die een zakelijk debat mogelijk maken. Er zijn anderen, die vreezen, dat de belangen van de Theol. Hoogeschool worden opgeofferd aan die der Vrije Universiteit. Ze zien in dit licht de verwerping van het voorstel van prof. Den Hartogh op de Generale Synode van Sneek. Zoo zijn er nog wel meer grieven, die aan de liefde voor de V.U. niet ten goede komen.

En dan kunnen we het hartelijk betreuren, wanneer door sommige „bezwaaarden“ de steun aan onze V.U. afhankelijk wordt gesteld van de wegneming hunner grieven; we kunnen er op hameren, dat de V.U. toch móet voortbestaan en móet worden geholpen, — maar ondertusschen! Zoolang die bezwaren niet worden weggeworpen, is verdere verkoeling der liefde voor onze V.U. het zeer te bejammeren gevolg.

Trouwens wat is er tegen zulke bezwaarden verder aan te voeren. Waarom wordt de Wijsbegeerte der Wetsidee verdacht gemaakt en blijven de argumenten achterwege? Waarom mag Kampen het promotierecht niet hebben? Ook ik heb op zulke vragen geen afdoend antwoord.

Ik kom al meer tot de overtuiging, dat de V.U. er wél bij zal varen, wanneer op de hier genoemde punten de koers gewijzigd wordt. Dan zijn de misverstanden bij velen, die — helaas — thans niet meer con amore meewerken tot instandhouding en uitbouw der V.U., makkelijker weg te nemen, zoodat ze weer hart voor de zaak gaan krijgen.

Het zou inderdaad goed zijn, indien de obstakels werden weggeworpen.

Zaad van wedergeboorte.

De Kersten schrijft in „De Saambinder“:

Ant. X. heeft dispuut gehad over de vraag of de uitverkorenen een zaad der wedergeboorte in zich hebben van hun geboorte aan, zonder dat hiervan ook maar iets openbaar komt tot den tijd toe, dat zij zich bekeeren.

Och, dat is niets nieuws. Helaas, velen troosten zich en vleien anderen met zulk een ingebeeld zaad der wedergeboorte. Maar wij zouden met Calvin wel

vragen: „Wat moet dat toch voor een zaad zijn?“ De verdorven natuur werkt wel van de geboorte aan en dan zou het gewrochte leven Gods dood en koel, zonder eenige werking in de uitverkorenen kunnen zijn? Wat moet dat toch voor een zaad zijn. De wedergeboorte is een zoo groot Goddelijk werk, dat de Hervormde vaders te Dordrecht er van beleden, dat zij in kracht niet minder is dan de wereld uit niet te scheppen en dan de opstanding der dooden. Zou zulk een werk dan maar roerloos in een mensch kunnen stil liggen en in hem zijn gewrocht zonder dat hij er iets van gewaar wordt?

Gods Woord zegt niet, dat wie in de wereld leeft, moet denken: „ik ben wedergeboren; laat ik mij nu toch gaan bekeeren“. Neen, dat Woord sluit dronkaards, dieven, weekers, ontuchtigen enz. buiten het Koninkrijk der hemelen.

Wij achten de leer van het zaad der wedergeboorte zeer verderfelijc en misleidend.

Bovendien spreekt de Apostel wel van een zaad der wedergeboorte, doch dan verstaat hij daardoor het Woord Gods, waaruit de gekenden des Heeren op Gods tijd als uit een zaad geboren worden. Zoo spreekt Petrus (1 Petrus 1:23): „Gij die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levend en eeuwig blijvend Woord Gods“. Het zaad waaruit Gods volk wedergeboren is, is het Woord, gelijk ook Jac. 1:18 zegt.

O, toetst toch uw hart of gij in waarheid zijt uit God geboren, d.w.z. van dood levend gemaakt, want zonder wedergeboorte zal niemand in het Koninkrijk der hemelen kunnen ingaan.

Jammer, dat de zaken door elkaar gehaald worden. Een exegetische bijdrage, waarover te praten valt („zaad des Woords“) wordt hier gezet in het kader eener psychologie, waarover nog eens gepraat worden moet. Welke mogelijkheden het „aarden vat“, dat wij zelf noemen, zoo al niet hebben kan...

Naam en bijnaam.

De Kersten schrijft wederom in „De Saambinder“: Het leven van Jezus.

X. te D. vraagt mijn oordeel over „Het leven van Jezus“ door J. J. van Oosterzee.

In het algemeen kan gezegd worden, dat Van Oosterzee niet tot de Gereformeerde schrijvers is te rekenen. Zijn leuze was: „Christen is mijn naam; Gereformeerd mijn bijnaam“. Deze leuze teekent den overigens zeer rijk begaafden prediker en schrijver. Van de scherpe Gereformeerde leer moest Van Oosterzee niet te veel hebben.

Indien de Kersten de spreuk aangaande naam en bijnaam historisch zou interpreteren, zou hij den bijnaam voor zich zeer stellig opschrijven als van hooge waardij. We schreven er nog pas over. In dit opzicht gaat de Kersten van eenzelfde misvatting uit als Van Oosterzee. De roomschen uit den Reformatietijd hebben ook over dien bijnaam veel gepolemiseerd met de „dwaelgeesten“ der kerkhervorming.

K. S.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Tweelst te:

Enkhuizen: H. W. Engelkes te Meppel en C. M. v. d. Loo te Rijnsburg.

Beroepen te:

Maarsse: C. Houtman te Noordeloos. Waarden (Z.-H.): K. Bokma te Waardenhuizen. Harlingen: D. A. Zijlstra te Nieuw-Beets.

Aangenomen naar:

Meerlen (België): Cand. D. C. van Loonhuysen, hulppred. te Waddinxveen.

Intrede te:

Bandoeng: W. Fijn van Draat. Tekst: Luc. 5:5b (25 Febr.). Batavia: J. J. Oranje. Tekst: Joh. 17:25 en 26 (3 Maart). Haastede: H. C. Voorneveld. Tekst: 2 Cor. 5:19 en 20. Nigtevecht: Cand. R. W. Popma. Tekst: 2 Cor. 5:18-21. Thesinge: Cand. J. P. Prins. Tekst: 1 Petr. 2:19.

De G. Hulsma. †

In den ouderdom van 83 jaar is 15 Maart te Haren overleden De G. van Hulsma, em.-pred. van de Geref. Kerk van Nijveen.

Benoemd tot Hulpprediker te:

Leiden: Cand. G. van Andel te Scheveningen.

Candidaten tot den Heiligen Dienst.

Door de Classis Amsterdam der Geref. Kerken is praeparatoir geëxamineerd en beroepbaar verklaard, cand. H. H. Buitink te Amsterdam. Hij is bereid de kerken des Zondags te dienen en zal gaarne een eventueel beroep in overweging nemen. Adres: Leidsche kade 86, telef. 41373.

— Eveneens is door dezelfde classis praeparatoir geëxamineerd en beroepbaar verklaard cand. J. Dijk, Eemstraat 70 II, Amsterdam-Z. Hij is bereid de kerken des Zondags te dienen en een eventueel beroep te overwegen.

Jubiläum.

Op 21 Maart j.l. was het 40 jaar geleden dat Dr G. Keizer te De Steeg te Lausanne promoveerde tot doctor in de theologie.

Overleden.

Te Paterson (New Jersey, Ver. Staten) is in den ouderdom van 67 jaar overleden De M. E. Broekstra, pred. bij de Holl. Geref. Kerk aldaar.

Generale Synode der Gereformeerde Kerken.

Naar wij vernemen heeft het moderamen van de Generale Synode van Sneek de voortgezette Synode der Geref. Kerken tegen Maandag 15 April a.s. in vergadering bijeen geroepen. Het ligt in het voornemen nog denzelfden avond een openbare zitting te houden.

De Synode zal bijeenkomen om de zaak-Drachten en de kwestie-Da Goozens, benevens het restant der agenda-punten te behandelen.

Het rapport van de commissie over de leergeschieden is echter nog niet gereed.

Het is niet uitgesloten, dat de voortgezette Synode in één week zal kunnen afloopen.

CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK.

Bedankt voor:

Warmervoor: J. van Doorn te Onderkerk aan den Amstel.

GEREFORMEERDE GEMEENTEN.

Beroepen te:

Lisse: J. v. d. Berg te Krabbendijke.

Bedankt voor:

Scheveningen: J. v. d. Berg te Krabbendijke.

NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK.

Beroepen te:

Abcoude: F. L. van Duykeren te Heusden.

Daarle: P. P. J. Monster te Aalburg en Heesbeen.

Edam en Volendam (vac. J. L. Klein Rzn.): K. H. Siccama te Brouwershaven.

Groningen (vac. Dr J. Schoneveld): H. J. Langman te Jutrijp en Houtmerts.

Hillegersberg (Je. pred. pl. toez.): J. G. van Ieperen te Bennekom.

Aangenomen naar:

Bunschoten: I. Schipper te Kockengen (U.).

Bedankt voor:

Herkingen: I. Schipper te Kockengen (U.).

's-Gravenhage (vac. Dr H. Schokking): A. Dönselmann te Amersfoort.

Meppel: B. van Ginkel te Wexep.

Wierden (toez.): J. Batelaan te Stavenisse.

Hulppredikers:

— Benoemd tot hulppred. te Woudrichem cand. H. L. Hoekstra te Nijmegen.

— Idem te Driebergen cand. L. Hilarides te Leeuwarden.

Overleden:

F. T. Tammens, pred. te Makkinga, 66 jaar.

H. J. C. Pierson H., pred. te Ressen-Bemmel, 71 jaar

Correspondentie

Herinnering.

5 April geven wij de kwitanties af voor het abonnementsgeld over den termijn 1 April—30 Sept. 1940 (ud f 2,50 + 15 cts incassokosten). In verband hiermede verzoeken wij onzen abonné's, die, teneinde deze incassokosten te vermijden, er de voorkeur aan geven het bedrag te remitteren, dit vóór genoemden datum te willen doen. (Postrekening 36000.) Op het stortingsbewijs gelieve men het juiste adres te vermelden, waaraan het blad gezonden wordt.

Rekeninghouders bij den Postcheque- en Girodienst geven wij in overweging, gebruik te maken van de gelegenheid tot automatisch giroeren. Men behoeft hiervoor slechts eenmaal een formulier in te vullen en te onderteekenen, waarna het Centrale Postgiro-kantoor er tegen een geringe vergoeding van 3 cent per keer voor zorgt, dat, zoolang men abonné wensch te blijven, prompt op den eersten dag van elk half jaar het bedrag van het abonnementsgeld op onze rekening wordt overgeschreven.

De bedoelde machtigingsformulieren zijn gratis verkrijgbaar aan elk postkantoor.

DE UITGEVERS.

De pers over:

ZOEKERS NAAR WIJSHEID

DOOR S. VISSER

P. H. Muller, „Vriend des Huizes“, Mei 1939:

„We mogen wel zeggen, dat de heer Visser op duidelijke wijze de verschillende wijsgerige systemen kenbaar maakt en omschrijft. Als populaire inleiding is zijn boek zeker geslaagd.“

(Prof.) A. S. Izoo, „Calvinistisch Weekblad“,

10 Februari 1939:

„In het boek van enige honderden pagina's een geschiedenis der filosofie te schrijven, zelfs een „boekje“, is geen kleinigheid. Toch kan men wel zeggen, dat de schrijver er in geslaagd is, een voor de leken, voor wie dit boek bedoeld is, bevattelijk overzicht te geven.“

Prijs: f 2.75 inge., f 3.50 in prachtband.

Verkrijgbaar bij den boekhandel of rechtstreeks te bestellen op postrekening no. 36000 van de Uitgevers:

Oosterbaan & Le Cointre N.V. - Goes

AMBT EN OPLEIDING

door A. M. LINDEBOOM.

Een grondige, principiële bespreking van enkele zaken betreffende: KERK, OPLEIDING, WETENSCHAP en THEOLOGIE. Hoogst actueel! Prijs f 2.—

Verkrijgbaar bij den boekhandel of te bestellen op giro nr 36000 van de Uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V. - GOES